

Lise Legarth og Kaj Albert Thomasen

Erindringsglimt
En brevveksling mellem to søskende

Til søster Lise

"Denne lille bog tegner kun lige konturerne til portrættet af Johannes og Gerda og deres 4 børn.

Det kunne være interessant at male videre på billedet og få flere facetter med fra stemninger og oplevelser fra vores barndomshjem.

Ideen er hermed givet videre."

Sådan skrev du i den bog, jeg fik i fødselsdagsgave af dig den 14. november 2012.

Nu har vi forsøgt.

Indhold

[Forord](#)
[Dobbeltbryllup på bakken](#)
[Let it grow](#)
[Bedstemors fest](#)
[Præsentation af storfamilien](#)
[Digital erindring](#)
[Nu med knallert](#)
[Mandtal](#)
[De løse ender og den røde tråd](#)
[Chocolademadder i Esbjerg](#)
[At flytte fokus](#)
[Cirkus Memo og Egtvedpigen](#)
[Hvor er Hans Albert?](#)
[Hovedrengøring på alderdomshjemmet](#)
[I Renault til Egtved](#)
[Udflugter med madkurven](#)
[Skoledisciple, konfirmander og krigsbørn](#)
[Fotokavalkade i sort og hvidt](#)
[Storfamilien i Vejlbjerg og kernefamilien down town](#)
[Kakkelovn med sut i](#)
[Kernefamilien vokser og iværksættergenet aktiveres](#)
[Sorrig og glæde, de vandre til hobe](#)
[Den lille købmand i Vivild](#)
["Din Gud skal være min Gud"](#)
[Livets skole starter i første klasse](#)
[En ny verdensborger med krudt i bagen ser dagens lys](#)
[Den trygge barndom, den kolde krig og den lille købmand](#)
[Hjulene på bussen drejer rundt](#)
[Kajs flid lader noget tilbage at ønske](#)

Et hjem med klaver
Det bedste ved en kop te
Jeg ved en lærkerede
Opbrud og udlængsel
Linette og hendes grimme hund
Fra landhandel til skibsproviantering
Sikken voldsom trængsel og alarm
Retur som landkøbmand - nu med juleplatter
Brinken
Giv agt! Rekrut 522126 Vivild Træd an løb!
Mit andet hjem
Se fjenderne i øjnene
"Det har jeg med hjemmefra"
Forsvar og forsikring
Det er så yndigt at følges ad
Baltica, Brønderslev, Herning - en dannelsesrejse
Hvad kan jeg blive
HF - Husk Forberedelse og læreruddannelse på Herning
Seminarium
Et skridt frem og to tilbage
Mellemspil med fliser
Små skridt på karrierevejen
Livet som pølsemand i Søndervig
Sporskifte
Læreruddannelse, 2-børns strategi og flytninger
Næringsbrev til direktøren
Vejen mod vest
Fra kvistlejlighed til eget hus med have
Familiens første år i Ringkøbing og tjenestemanden Kaj
Allehelgen
Bosteder i Ringkøbing, familieforøgelse Og
konfirmationer
Fars pige
Arbejde fylder i perioder meget i ens liv
Julemik og New Zealand
Frisøren, køkkenassistenten og pædagogen

At rejse er at leve
Telegramhallen - godt og vel
Fra Telegramhallen retur til overenskomstansat lærer
Starten på store forandringer
Fra Vivild til Rønde
De store forandringer - når livet kan mærkes
Sivested Odde og Rastestedet
Fra Ringkøbing til Nykøbing. En ny rejse begynder
Dette er hvad vi valgte at bringe

Ringkøbing 2013

Forord

"Du plantede for efterhånden længe siden et lille nostalgisk barndomsfrø i mit hoved. Der lå det godt gemt sammen med en masse andre tanker og to-do lister. Med mellemrum kunne jeg registrere spireevne og grolyst, men så skete der andre ting i livet, som da var mere presserende og nogle gange nødvendige.

Frøet bevarede dog - lidt overraskende - sin spireevne og insisteren..."

Sådan begynder det først afsnit i det som i løbet af lige præcis 12 måneder fra februar 2013 til februar 2014 blev et fælles erindringsskriveri mellem min lillesøster Lise - og undertegnede. På søsters opfordring blev det til en blogbaseret brevveksling, om vores bedsteforældre, vores forældre og vores søskende, men mest af alt om vores eget liv.

Søsters tilgang til skriveriet var at reflektere over sit liv og få mere klarhed over sit eget liv og samtidig få tankerne nedskrevet og bevaret for eftertiden.

Min tilgang var mere "historisk". Hvem, hvor, hvornår og hvorfor var spørgsmål, som jeg gerne ville have klarlagt og bevaret for eftertiden.

Brevvekslingen gav os mulighed for at gå ad de veje, vi hver især fandt vedkommende, spændende og relevante. Vi havde ingen masterplan og ingen disposition. Lod vores næste skriv tage afsæt i det, som den anden havde lagt på bloggen. Dog var jeg mere styret af kronologi i fortællingen. Det projekt blev til en meget spændende tur ad nostalgis veje og vildveje.

Søster Lise mener, at bloggen bevares i 100 år. Jeg har fra starten gerne villet have det fortalte på papir. Måske vores

aldersforskel spiller ind her?

Hun fik sin blog, jeg fik min bog. Begge er vi overmåde tilfredse med proces og resultat.

Bloggen hedder: erindringsglimt.blogspot.dk

God fornøjelse med begge dele.

Kaj Albert Thomasen

Dobbeltbryllup på bakken

Nykøbing i januar 2013

Hej Lise

Du plantede for efterhånden længe siden et lille nostalgisk barndomsfrø i mit hoved. Der lå det godt gemt sammen med en masse andre tanker og to-do lister. Med mellemrum kunne jeg registrere spireevne og grolyst, men så skete der andre ting i livet, som da var mere presserende og nogle gange nødvendige.

Frøet bevarede dog - lidt overraskende - sin spireevne og insisteren.

Noget måtte gøres. I de senere år har jeg kunnet fornemme en stadig større lyst til at få styr på båndene bagud. Erindringerne er fyldt med glad barndom, dejligt hårde og lange vintre og lige så lange solfyldte somre. Men billederne fra dengang er slørede og mangler skarphed og ordning.

Måske vil det lykkes med disse skrivelser?

Men hvor skal historien begynde? Hvor skal min del af historien begynde? Og skal din del af den begynde samme sted og på samme tid?

En oplagt mulighed for mig er at starte, da vores forældre, Gerda Hansen og Karl Johannes Thomasen bliver gift søndag den 17. august 1941 i Vejlbys kirke. Den dag var der på trods af krig og tysk besættelse stor fest på bakken i Vejlbys kirke. Ras Christian og Petrea holdt den dag dobbeltbryllup. Deres datter, Ester, skulle giftes med Kaj, en ungersvend fra Esbjerg og deres søn Karl Johannes skulle giftes med sin

Gerda, en ung pige fra Egtved. Festen skulle holdes i kælderen, der var bryllupspyntet til dagen.

Det var nu ikke en helt almindelig kælder. Set med barneøjne var den stor, uoverskuelig og spændende.

Fra forsiden gik man lige ind i den. Adgangen til deres bolig var op ad en udvendig stentrappe med en lille platform øverst. Herfra var der adgang til stue, soveværelse og køkken med spisekammer. Op ad endnu en trappe var der yderligere et værelse, et gæsteværelse, ville der i dag stå i boligannoncer. Mere herom senere.

Men! Hvordan kunne en dobbeltbryllup overhovedet komme på tale? Hvordan gik det til, at Ester, en ung pige fra Allingåbro, havnede i Esbjerg? Der var krig i Danmark og der var rigtig langt fra Allingåbro til den driftige fiskeriby langt nede på Vestkysten? Og hvordan gik det til, at Gerda fra Egtved og hvis mor var død, landede i et veldrevet damemagasin i Allingåbro? Kærlighedens veje - også i krigstid - er uransagelige.

Let it grow

Rønde januar 2013

Kære Kaj

"Let it grow, let it grow. Let it blossom, let it flow", hvorfor ikke tage Eric Clapton på ordet og lade det frø gro, som jeg forsøgsvis plantede i dine tanker for et livskapitel og en flytning siden. Jeg er glad for, at jorden er gødet og frøet i spiring. Min forventning går ikke i retning af en buket ensartede blomster bundet med fagprofessionel hånd. Mit ønske, da jeg såede frøet, var sammen med dig at samle en spraglet buket af minder og erindringer fra vores liv, som vi ser det - selvfølgelig tilsat de fornødne facts til at underbygge fortællingen.

At din historieskrivning begynder ved vore forældres bryllup i Vejlbj den 17. august 1941 kan enten tilskrives din hang til kronologi (underviste du ikke også i historie) eller simpelthen en form for logik, som selv jeg med min mere impulsive tilgang til tingene, ikke kan modsige.

Hvordan gik det til, at Gerda fra Egtved i en alder af 19 år havnede i Allingåbro, reflekterer du og hvordan lærte far og mor hinanden at kende, kunne jeg tilføje. Svarene leverede far tilbage i 1989

Jeg var dengang 34 år. Mor var død 15 år tidligere. I den mellemliggende periode var jeg blevet gift, havde fået tre børn og oplevede at jeg nu stod med en masse ubesvarede spørgsmål i forhold til mine aner. Vores mormor døde i 1932 og morfar i 1941. Det faktum aldrig at have kendt sine morforældre og nu også at have mistet sin egen mor, føltes

som at mangle en gren af familietræet. I et forsøg på at samle viden nok til at kunne lave en mental podning så stamtræet blev intakt, var det, jeg spurgte far, om han ikke ville skrive sine erindringer. Vi ved jo begge, at far ikke var glad for bogstaver. Han var ikke en mand, der læste mange bøger og i endnu mindre grad var han en mand, der selv sammensatte ordene på skrift. Han greb ikke til kuglepennen ved første forespørgsel, men en dag fandt han en blok linjeret brevpapir og en blå Bic frem og satte sig ved skrivebordet for at svare på netop spørgsmålet om, hvordan det gik til, at Gerda fra Egtved kom til Allingåbro og hvordan de to lærte hinanden at kende. Johannes fik aldrig skrevet mere end 5 sider. På side to skriver han: *"mor kom så i lære hos Marie Bertelsen (Manufaktur og Trikotage) og var der til 1937. Da fik hun plads hos Manufakturhandler Jens A Ross Allingåbro som ekspeditrice. I 1936, 1. september var jeg blevet ansat som komis hos Købmand L. Fynbo Allingåbro, så der lærte vi hinanden at kende. Det skete ved Juletræsfest i Allingåbro Missionshus 3. juledag 1937"*.

I 1937 fik Gerda, vores mor, plads hos manufakturhandler Jens A. Ross, Allingåbro som ekspeditrice. Her er hun sammen med indehaveren og en anden ekspeditrice fotograferet uden for forretningen i moderigtig ekspeditricekjole.

Dobbeltbrylluppet på bakken den 17. august 1941. Esther med sin Kaj til venstre. Gerda og Johannes til højre. Selv i krigstid var der tyl til bryllupskjolen.

Kunne det være Marie Bertelsen, der brugte sit netværk, da Gerda var udlært? Eller var Gerda drevet af en udlængsel, måske simpelthen et behov for at komme lidt på afstand af sin gamle far på 75, som, ved vi fra senere skrivelser, godt kunne være lidt en sortseer, havde Gerda set en stillingsannonce i avisen? Det står ikke skrevet i Johannes' erindringer. At de to unge mennesker mødtes til juletræsfest i missionshuset er derimod skrevet med blå på nu gulligt papir. Dobbeltbryllup? Kunne man tænke så praktisk og økonomisk, at det trods alt gav god mening i en tid, hvor rationering og mørklægning lagde visse begrænsninger på udfoldelserne?

"Festkælderen", som i dine barneøjne var stor, uoverskuelig og spændende undergik i tiden fra du og dine mange jævnaldrende fætre og kusiner indtog den med festligt samvær og masser af leg, til jeg 12 - 15 år senere besøgte bedstemor og bedstefar, en forandring. Om kælderen virkelig forandrede sig mere end hvad der kan tilskrives tidens tand, tror jeg egentlig ikke. Men kælderen var i mine øjne mørk og skummel og ikke attraktiv. Det var derimod haven. Jeg husker haven, som man kom ud i gennem bryggersdøren bag køkkenet, som meget, meget stor. Den var fyldt med frugttræer og snoede stier og hvis man vovede sig helt ned for enden, var der direkte adgang til verden udenfor. Den - både haven og verden udenfor - forekom mig stor, uoverskuelig og spændende.

Når jeg nu en januardag i 2013 - omkring 45 år efter vores bedsteforældre døde, vil finde et par smukke blomster til vores fælles erindringsbuket, så slår det mig hvor lidt jeg husker om dem. Da bedstefar døde en januardag, a pro pos, i 1965 var jeg trods alt 10 år og 12, da bedstemor døde i 1967.

Jeg har en svag erindring om, at bedstemor gemte portvinsflasker i høje cementrør, som hun stillede blomster på i stuen. Og jeg husker, at hun blev indlogeret på Vivild Plejehjem, da bedstefar døde, men jeg har ingen erindring om, at jeg nogensinde har siddet på skødet, fået fortalt en historie eller at jeg har været i dialog med nogen af dem. Kan det virkelig passe? Eller er det en erindringsforskydning? Var de måske så gamle, da jeg var barn, at de ikke havde overskud til børnebørn? Eller var det bare sådan det var dengang?

Når jeg tænker på mine egne investeringer og interesse i vores børnebørn, så forekommer det mig underligt, at jeg ikke har nogen erindring om eller for så vidt følelser eller forhold til mine bedsteforældre. F.eks. husker jeg heller ikke at have deltaget i deres begravelse.

Du må hjælpe mig med at tegne billedet af Rasmus og Petrea. De 12 års forspring du har i familien gør i denne sammenhæng dig til ressourceperson.

Bedstemors fest

Rønde 30.01.2013

Kære Kaj

Det er snart mange år siden, jeg lavede de første erindringsskriverier. Faktisk daterer mine først spæde forsøg på at række bagud i historien for at sætte mit eget liv ind i den rette sammenhæng sig tilbage til april 1988. Jeg har dengang været 33 år. Jeg sad med fars gamle skrivemaskine, som han vel havde fra sin tid som købmand. Mine skriverier dengang rakte ikke længere tilbage end min egen fødsel - måske en smule narcissistisk, kan man mene. Jeg tror, det for mig bare var det logiske sted at begynde. Jeg nåede aldrig længere end til min skolegang. Måske har en af de tre børn kaldt. Det vil være en plausibel forklaring som småbørns/udearbejdende mor, men den forklaring tror jeg ikke selv på. Dybest set tror jeg, at motivationen til at fortsatte manglede, fordi jeg ikke lige kunne se for mig, hvem der ville være interesseret i mine skriverier og SÅ langt rakte narcissismen trods alt ikke.

Derfor er jeg så glad for, at du min kære storebror, beredvilligt har kastet dig ud i disse fællesskriverier. Det giver en helt anden mening at erindre, mindes og reflektere, når man har en klangbund for det. Så "let`s keep going".

Dengang, tilbage i 1988, da jeg begyndte at interessere mig for min egen baggrund, samlede jeg alverdens fotos, avisudklip, festsange m.m. der relaterede sig til mit liv, herunder heldigvis også den del mit liv, som fandt sted, før min fødsel, hvis man kan udtrykke det sådan. Jeg har dykket ned i denne erindringskuffert og der har jeg fundet

forklaringen på, hvorfor du har de positive minder fra bedstemor og bedstefars kælder. Du var simpelthen en del af en stor familiefest.

Petrea fyldte 60 år den 1. august 1947. Familien var inviteret til suppe, steg og is i kælderen. (Nu gætter jeg). Kogekonen kokkererede i køkkenet på 1. sal. Den store familie og vennerne var samlet til spisning i kælderen, som i dagens anledning var nykalket. Petreas børn havde ladet fremstille et skilt med skriften "tillykke mor". Det havde de hængt op på vægen på et lagen smykket med blomster.

"En del af en stor familiefest".

Fra bedstemors 60 års fødselsdag. Fætter Knud Erik Laursen og fætter Knud Erik Rønde foran den flotte trækvogn i fineste fødselsdagsantræk. Juhl sidder på bedstemors arm. Else og Kaj er passagerer.

Bedstemor og bedstefar foran skiltet, der fortæller, hvad festen handler om.

Petrea og Rasmus blev på denne højtids dag foreviget med alle lykønskingsbuketterne rundt om sig. Bedstemor og fem af hendes børnebørn (hvorfor kun de fem, Der må have været andre?) stillede op til fotografering i haven. De to Knud Erik'er foran en flot trækvogn, hvori du og Else lidt betuttet ser til. Juhl sidder på bedstemors arm.

Når jeg ser de billeder, forstå jeg godt, at sådan en dag har afsat sig gode, lyse minder i et barnesind. Hvilke bekymringer kan et barn på fem have en solskinsdag i august, omgivet af hele sin familie og med udsigt til en hel dag med legekammerater? For nu selv at svare på mit spørgsmål, så kan børn på fem bekymre sig om meget, ved jeg. Kunne en bekymring den dag være, hvordan de hvide strømper vedbliver at være hvide? I var fine i tøjet, I børn.

Jeg gætter på, at jeres mødre har brugt mange timer på at sy jeres tøj og strikke strømper til jer. I kom fra familier, hvor

det betød noget, hvordan man tog sig ud. Klædedragten er forskellig fra nutidens, meget forskellig, men baggrunden for at investere ressourcer i, hvordan ens børn tager sig ud, er vel nogenlunde den samme til alle tider? "Vis mig dine børn, og jeg skal sige dig, hvem du er."

At der så i efterfølgende generationer har været en tendens til at købe sig til et image af overskud, er en helt anden diskussion. Den må vi tage en anden gang. Det interessante spørgsmål for mig kan i den sammenhæng være, hvilken indflydelse har det haft på mine værdier og prioriteringer at have en mor, som gerne ville have at hendes børn var pæne og præsentable og som selv greb til både symaskine og strikkepinde for at det kunne ske.

Præsentation af storfamilien

Nykøbing den 30. januar 2013

Kære Lise

Nu kan det svenske postvæsen ikke længere være med. De røde postsvende på deres opgraderede 3-hjulede Long John omdelercykler er kørt håbløst bagud. Ægte snail mail.

Må vi så bede om mere af den nutidige fiberstruttende drop-box mail!

Der kom jeg ud ad den forkerte tangent. Tilbage til fortiden.

Du brugte Eric Slowhand Clapton som afsæt med hans Let it grow, let it grow.. Han må have forudset en sådan situation, ordene passer perfekt, selv om de er helt tilbage fra 1974.

Dengang arbejdede jeg i den kommunale Ungdomsskole i Ringkøbing, bl.a. i Ungdomsskolens klub, hvor Eric Clapton blev spillet rigtig meget. Det kan meget vel have været numre fra hans *41 Ocean Boulevard* LP, der er fra 1974.

Det var også en forkert tangent. Tilbage til fortiden 2.

Det frø, du og Eric Clapton plantede, fik ny næring, da Lise (min Lise) og jeg i vinter var i Slagelse for at se en Dali-udstilling i Kunstgalleriet der.

Et ofte gentaget motiv for den gode Dali er mennesker udstyret med rigtig mange skuffer, bl.a. hans *The Anthropomorphic Cabinet*, *sølv* er en sådan skulptur. Den kan ses på <http://www.bolsondigital.com/gallery3/index.php/art/Salvador-Dali/Paintings/1935-1944>

Der er mange skuffer at åbne, og de er for mig alle fyldte med fortid.

Du gør dig mange tanker om tiden dengang. Forholdet mellem bedsteforældre og børnebørn er spændende at se i dit perspektiv. Jeg har aldrig gjort mig de overvejelser. Måske er de 13 års aldersforskel mellem dig og mig en del af forklaringen, en anden del kan være pige/dreng forskellen. Vi erindrer og sorterer ikke på samme måde.

For mig fyldte min bedstemor og bedstefar ganske meget i mit drenge- og ungdomsliv. De var aktive ved blot at være til stede. En vigtig detalje er, at jeg (vi) cyklede forbi to gange dagligt til og fra skole. På returvejen gjorde jeg (vi, fætter Max var på cykelholdet) ofte et kortere eller længere pitstop. Et glas saftvand, et havefrisk æble, et hej fra chaiselongen var nok til at rulle videre på vejen hjemover. De dele kommer vi nok tilbage til senere.

Listet op fra ældste til yngste bestod børneflokkene af:

Bodil Marie Thomasen	Født 27. november 1912 i Bode	Døde af TB 13. juli 1937
Jens Andreas Thomasen	Født 27. februar 1914 i Bode	
Anna Mette Thomasen	Født 12. januar 1916 i Bode	
Karl Johannes Thomasen	Født 30.august 1917 i Bode	
Esther Elisabeth Thomasen	Født 19. november 1919 i Bode	
Krista Margrethe Thomasen	Født 13. september 1921 i Bode	
Kai Peter Thomasen	Født 23. juni 1923 i Bode	Døde af TB 21. december 1940
Aage Bernhart Thomasen	Født 24. september i 1927 i Vejlby	

Nu er tiden vist inde til på ordentlig vis at præsentere Petrea Margrethe, født Pedersen og Rasmus Kristian Thomasen, vores farmor og farfar. Jeg har altid tænkt dem og kaldt dem bedstemor og bedstefar.

Petrea Margrethe Pedersen er født i Nørager Sogn 1.august 1887. Rasmus Kristian Thomassen er født i Ørsted Sogn 26.september 1889. De blev gift i 1911 i Ørsted kirke, men hvor de boede i starten af deres fælles liv er lige nu uklart, men forhåbentlig kommer der mere lys over den sag også. På et tidspunkt køber de ejendommen på bakken i Vejlby. Det er her min historie sammen med dem udspiller sig.

På et familiebillede fra 1929 (ifølge Krista) er der 8 børn fra yngste til ældste.

Rasmus Kristian Thomassen & Petrea Margrethe Thomassen med børn.

*Øverst fra venstre er det Johannes, Esther, Bodil, Anna. Dernæst fra venstre **Petrea Margrethe Thomassen** med*

Åge på skødet, dernæst Jens, Kaj, **Rasmus Christian Thomassen** og Krista.

Iflg. Krista er billedet taget år 1929, lige før Bodil skulle indlægges på sanatorium for at blive behandlet for tuberkulose. Hun er den ældste i børneflokken, er i sit nyeste tøj lige som den øvrige familie. Krista mener, at det offentlige i den situation gav familien tøj til barnet, der skulle behandles.

Bodil er på billedet 19 år, stadig iflg. Krista. Hun døde 24 år gammel. Hendes lillebror Kaj havde også tuberkulose og døde 21. december 1940.

Ifølge Krista, et af de 8 børn, er fotoanledningen noget alvorsfuld og trist. Bodil, den ældste i børneflokken, havde Tuberkulose (TB) og skulle sendes hjemmefra til et behandlingssted. Hun er på billedet 19 år. Hele familien er dressed up til anledningen. Kan man tænke sig, at de alle 10 er taget til fotograf med rigtigt studie? Det var der formentlig mulighed for i Allingåbro, og hertil var de flyttet i 1929 - tror jeg. Det ligner ikke en hjemmefotografering. Rammerne i hjemmet var ikke til den slags ekstravagance.

Puha! Kirkebøger på nettet er ret spændende at gå på fortidsjagt i, men for en amatør som mig, skal man sætte uret i stå og så ellers ind i fortiden.

Et andet udbytte af kirkebogsjagten er at erfare, at vores bedstefar optræder med 4 forskellige titler her. Han starter som boelsmand/bolsmand (*Et boelsmandssted er et landbrug, der er mindre end en bondegård og større end de egentlige husmandssteder. Traditionelt var et boelsmandssted mindre end 3 tønder hartkorn. Samtidigt havde boelsmanden mindst 15 tønder land eller mindst 1 tønde hartkorn. Kilde Wikipedia*).

I 1917 bliver han benævnt gaardejer, og derefter igen boelsmand. I 1931 er han trådt op af plovfuren og er blevet rejseagent. Det skriver præsten i kirkebogen, da han bogfører Johannes' konfirmation i oktober 1931.

10 år senere, den 17. august 1941, da der var dobbeltbryllup på Vejlby bakke, har præsten i bogføringen af begivenheden gjort ham til repræsentant. Er han kravlet op ad stigen? Eller er han bare gået en anden vej, som han havde mere lyst til. Jeg tror mest det sidste.

I diverse kirkebøger kan man i øvrigt se følgende optegnelser om familien Petrea og Rasmus Kristian Thomasen:

Bodil Marie Thomasen

Født den 27. november 1912 i Bode. **Døbt** i Ørsted Kirke den 22. december 1912. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Ørsted sogn 1910 - 1919. Opslag 93

Jens Andreas (Thomassen) Thomassen

Født den 27. februar 1914 i Bode. **Døbt** i Ørsted Kirke 29. marts 1914. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Ørsted sogn 1910 - 1919. Opslag 29. **Bemærkning:** Familienavnet rettet med Biskoppens samtykke 1. november 1941.

Anna Mette (Thomassen) Thomasen

Født 12. januar 1916 i Bode. **Hjemmedøbt** ved lærer Dahl i Bode. **Fremstillet** i Ørsted Kirke 26. marts 1916. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Ørsted sogn 1910 - 1919. Opslag 115. **Bemærkning:** Familienavnet rettet med Biskoppens samtykke 1. november 1941.

Karl Johannes (Thomassen) Thomasen

Født 30. august 1917 i Bode. **Døbt** i Ørsted Kirke den 23. september 1917. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Ørsted sogn 1910 - 1919. Opslag 54. **Bemærkning:** Familienavnet rettet med Biskoppens samtykke 1. november 1940.

Esther Elisabeth (Thomassen) Thomasen

Født 19. november 1919 i Bode. **Døbt** i Ørsted Kirke 21. december 1919. **Kilde:** Kirkebogen for Randers

Amt, Ørsted sogn 1910 - 1919. Opslag 140.
Bemærkning: Familienavnet rettet med Biskoppens samtykke 1. november 1940.

Krista Margrethe (Thomassen) Thomasen

Født 13. september 1921 i Bode. **Døbt** i Ørsted Kirke 9. oktober 1921. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Ørsted sogn 1920 - 1929. Opslag 95. **Bemærkning:** Familienavnet rettet med Biskoppens samtykke 1. november 1940.

Kai Peter Thomassen

Født 23. juni 1923 i Bode. **Døbt** i Ørsted Kirke 5. juli 1923. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Ørsted sogn 1920 - 1929. Opslag 30.

Aage Bernhart Thomasen

Født 24. september 1927 i Vejlbj. **Døbt** i Vejlbj Kirke 16. oktober 1927. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Vejlbj sogn 1922 - 1934. Opslag 24.

Karl Johannes Thomasen

Konfirmeret 4. oktober 1931 i Vejlbj Kirke. **Tjenestedreng** hos gårdejer Laurids Thomassen, Vejlbj. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Vejlbj sogn 1922 - 1934. Opslag 125.

Bodil Marie Thomasen

Død den 13. juli 1937. **Begravet** fra Vejlbj Kirke den 18. juli 1937. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Vejlbj sogn 1935 - 1945. Opslag 192.

Kai Peter Thomassen

Død den 21. december 1940 på Silkeborg Sanatorium. **Begravet** fra Vejlbj Kirke den 29. december 1940. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Vejlbj sogn 1935 - 1945. Opslag 174.

Karl Johannes Thomasen og Gerda Hansen

Bryllup i Vejlbj Kirke søndag den 17. august 1941. Ungkarl **Karl Johannes Thomasen**, kommis i Vejlbj sogn.... Søn af repræsentant Rasmus Kristian Thomasen og Hustru Petrea Margrethe Pedersen af

Vejlby. Pige **Gerda Hansen**, Ekspeditrice i Vejlbys Sogn.... Datter af Boelsmand Hans Albert Hansen og Hustru Ane Mette Hansen af Ø. Starup Sogn. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Vejlbys sogn 1935 - 1945. Opslag 145.

Kaj Hermann Laursen og Esther Elisabeth Thomasen

Bryllup i Vejlbys Kirke søndag den 17. august 1941. **Kaj Hermann Laursen**, farveriarbejder i Esbjerg, Danmarksgade 17....søn af Slagter Frederik Christian Laursen og Hustru Susanne Cathrine Hansen af Esbjerg. Pige **Esther Elisabeth Thomasen**, Husassistent i Esbjerg, Kongensgade 27.... datter af repræsentant Rasmus Kristian Thomasen og Hustru Petrea Margrethe Pedersen af Vejlbys Sogn. **Kilde:** Kirkebogen for Randers Amt, Vejlbys sogn 1935 - 1945. Opslag 145.

Mere får du ikke af beretningen denne gang, men der er en del mere at berette.....

Digital erindring

Søndag den 3. februar 2013

Kære Kaj

Der er langt fra Petrea og Rasmus og deres 8 børn, heraf to tuberkuløse på et sort/hvidt foto fra 1929 til de svenske nationalfarver og deres postomdelere. Hvor kom det lige fra?

Længe leve digitaliseringen og længe leve pensionistens ret til at sætte tiden i stå og bruge den på fordybelse. Flot, flot arbejde, du har lavet med at granske kirkebøgerne. Interessant, hvad man kan få ud af sådanne studier. Både i forhold til navneforandringen fra to til et s i Thomasen og til Rasmus Kristians forskellige professioner.

Længe leve digitaliseringen også i forhold til disse erindringsudvekslinger.

Dropboks - glem det. Vi er allerede et skridt videre og er nu gået online. Alle med en sag på hjerte har nu om dage en blog.

Det er et meget interessant billede af hele familien Thomasen og ikke mindst omstændighederne omkring det.

Jeg kan godt misunde dig dine små besøg hos bedstemor på vej hjem fra skole. Bedstefar har vel været på arbejde, når I kiggede forbi.

Du har en referenceramme, jeg mangler, så du har "forpligtigelsen" til at tegne billedet af vore forfædre på fars side. Det lyder også, som om hukommelsen er kommet på rette spor. Jeg venter spændt på flere detaljer. Måske skal min hukommelse også bare hjælpes.

Nu med knallert

Nykøbing den 4. februar 2013

Hej Lise

Livet som blogger synes en smule besværligt, som at samle en Lego brandbil efter manual. Med nogen øvelse må det blive lettere. Det er så ikke sket endnu.

Ikke mere brok nu.

Du så de hvide sokker, som de to trækdyr var hældt ned i og gjorde dig bekymringer om, hvor længe den farve holdt. Jeg så trækvognen, vurderede dens egenskaber, bemærkede stafferingerne og gjorde mig forestillinger om, hvor gammel den var, hvem der ejede et så flot køretøj og lignende tekniske tanker. Der er igen pige/dreng forskellen i al tydelighed.

Men et herligt billede, som vækker spor af erindringer.

Sidst jeg skrev, havde jeg haft hovedet nede i gamle kirkebøger og var blevet klogere. Nu har jeg endnu en gang været tilbage i fortiden. Til folketællingerne fra 1921, 1925 og 1930. Igen kom jeg tilbage til nutiden med ny viden. I 1921 boede familien i Bode eller Bode Mark. Her har Petrea og Rasmus Kristian formentlig startet deres fælles liv, som de påbegyndte efter deres bryllup i Ørsted i 1911. Det er for mig ikke klart, hvornår de fraflytter Bode. Deres næstyngste barn, Kai, er født i Bode den 23. juni 1923 (han har TB og dør som 17 årig i 1940). Ved folketællingen den 5. november 1925 er familien flyttet til Vejlby Mark.

Flytningen er altså sket efter den 23. juni 1923 og før den 5. november 1925.